

Η Ορθοδοξία τιμά σήμερα τα Φώτα - Ήθη και έθιμα του λαού μας

/ [Επικαιρότητα](#)

Τη μεγάλη Δεσποτική εορτή της Βαπτίσεως του Κυρίου τιμά σήμερα από άκρη σε άκρη του κόσμου η [Ορθόδοξη Εκκλησία](#). Την ημέρα αυτή τα ύδατα αγιάζονται και οι ουρανοί ανοίγουν καθώς η Αγία Τριάδα φανερώνεται.

Από τον 4ο αιώνα η εορτή των Θεοφανείων γιορτάζεται πλέον με λαμπρότητα σε όλη την ανατολική Εκκλησία ως εορτή του φωτισμού της ανθρωπότητας δια του Αγίου Βαπτίσματος, απ' όπου και το όνομα «**Τα Φώτα**», εορτή «**των Φώτων**».

Ως κύριες τελετές των Θεοφανείων θεωρούνται ο Μέγας Αγιασμός των Θεοφανείων ή Φώτων. Πρόκειται για μία ακολουθία η οποία λαμβάνει χώρα εντός των ναών.

Η άλλη τελετή που τελείται σήμερα είναι η **Κατάδυση του Τιμίου Σταυρού**. Πρόκειται για τελετή που ακολουθεί του Μεγάλου Αγιασμού και γίνεται η κατάδυση του Σταυρού σε ακτή Θάλασσας, εντός λιμένων, όχθες ποταμών ή λιμνών.

Σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, αλλά και όσων Ορθοδόξων γιορτάζουν τα Φώτα, σήμερα θα πραγματοποιηθούν με κατάνυξη οι τελετές αυτές με τον λαό να ψάλλει το **“Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε”** ζητώντας τον προσωπικό φωτισμό για να πορευθεί και φέτος στις δυσκολίες της καθημερινότητας.

Έθιμα του λαού μας

Έθιμα με “ρίζες” βαθιά κρυμμένες στον χρόνο αναβιώνουν σε αρκετές περιοχές της Βόρειας Ελλάδας με αφορμή τα Θεοφάνεια. Ραγκουτσάρια, Τζαμαλάρια, Φωταράδες, Αράπηδες, Κουδουνοφόροι και Καμήλες είναι ορισμένα από τα έθιμα που θα λάβουν χώρα τις γιορτινές ημέρες.

Τα Ραγκουτσάρια είναι ένα τριήμερο εκδηλώσεων καρναβαλιού, που ξεκινούν στις 6 Ιανουαρίου και ολοκληρώνονται στις 8 του μήνα στην Καστοριά. Οι συμμετέχοντες μεταμφιέζονται σε ζώα ή αλλάζουν φύλλο (οι άνδρες μεταμφιέζονταν σε γυναίκες και οι γυναίκες σε άνδρες). Αμέσως μετά τον αγιασμό των υδάτων, τα Ραγκουτσάρια ξεχύνονται κατά μπουλούκια στις γειτονιές της πόλης, τραγουδώντας και χορεύοντας, ενώ οι εκδηλώσεις ολοκληρώνονται με μεγάλη παρέλαση.

Στη Γαλάτισσα της Χαλκιδικής αναβιώνει το έθιμο της **“Καμήλας και της Νύφης”** το τριήμερο, 5, 6 και 7 Ιανουαρίου. Το έθιμο έχει τις ρίζες του στα χρόνια της τουρκοκρατίας και βασίζεται στο γεγονός της αρπαγής μιας πολύ όμορφης κοπέλας, της Μανιώς, από τον Αγά του χωριού με σκοπό να την κλείσει στο χαρέμι του. Τα παλικάρια του χωριού με επικεφαλής τον αγαπημένο της, μην μπορώντας να ανεχθούν την αρπαγή και την προσβολή, αντέδρασαν και αποφάσισαν να πάρουν πίσω την κοπέλα. Σκέφτηκαν λοιπόν το τέχνασμα της Καμήλας, κάτι παρόμοιο με τον Δούρειο Ίππο.

Επίσης στη Χαλκιδική, στο Παλαιόκαστρο, διατηρείται το έθιμο των **Φωταράδων**, που ξεκινά την παραμονή των Φώτων. Μία ομάδα καλαντιστών εκλέγει το “βασιλιά” της και όλοι μαζί πηγαίνουν στην εκκλησία του χωριού. Στη

συνέχεια, η ομάδα περιφέρεται τραγουδώντας τα τοπικά κάλαντα, τα οποία καταλήγουν σε ευχές ξεχωριστές για το κάθε μέλος της οικογένειας. Ανήμερα των Φώτων, ο “βασιλιάς”, ντυμένος με τσομπάνικη κάπα, και οι “Φωταράδες”, ντυμένοι με την τοπική ενδυμασία και κρατώντας μεγάλα ξύλινα σπαθιά, χορεύουν στην πλατεία του χωριού.

Στην Άρνισσα Πέλλας θα αναβιώσουν την ημέρα των Θεοφανίων, τα “**Τζαμαλάρια**”. Επίκεντρο του εθίμου είναι ο γάμος. Πρωταγωνιστικό ρόλο έχει ένα ζιζάνιο, το “μπουμπάρι”, που μπαίνει ανάμεσα στους νεόνυμφους και τους παρενοχλεί, τους προτείνει άλλο ταίρι. Το έθιμο περιλαμβάνει ατελείωτο γλέντι στους δρόμους του χωριού.

Στο δήμο Βόλβης, στη Θεσσαλονίκη, ανήμερα των Φώτων θα πραγματοποιηθούν δύο παραδοσιακά έθιμα, οι Κουδουνοφόροι στον Προφήτη και τα Λουγκατζάρια στο Μόδι. Οι Κουδουνοφόροι Αράπηδες, μαζί με τους Τσολιάδες, τη Νύφη, τον Παππού και την Μπάμπω, εμφανίζονται στους δρόμους του Προφήτη, σκορπώντας το κέφι και ξεσηκώνοντας περαστικούς και επισκέπτες.

Επίσης, ανήμερα των Θεοφανείων στο Μόδι του δήμου Βόλβης αναβιώνουν τα Λουγκατζάρια και μετά τον αγιασμό των υδάτων στο ρέμα του χωριού, το χοιρινό κρέας έχει την τιμητική του.

Στο Ασβεστοχώρι της Θεσσαλονίκης θα αναβιώσει το έθιμο των Φώτων με τα πορτοκάλια. Από την παραμονή των Θεοφανείων ένα τραπέζι στολισμένο με μεγάλα κλαδιά κυπαρισσιού και πορτοκάλια, όπου σχηματίζεται ένας σταυρός, τοποθετείται στο κέντρο του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου.

Στη Θεσσαλία ανήμερα των Θεοφανίων αναβιώνουν τα ρουγκάτσια (ρουγκατσάρια). Αυτά αποτελούνταν από ομάδες (10 – 15 μεταμφιεσμένων ατόμων) οι οποίες περιφέρονταν από σπίτι σε σπίτι παίρνοντας την ανάλογη αμοιβή. Μερικά από τα απαραίτητα μέλη του κάθε ομίλου ήταν ο γαμπρός, η νύφη (νέος μεταμφιεσμένος), ο παπάς, ο παππούς, ο γιατρός και οι «αρκουδιάρηδες». Εντυπωσιακός είναι ο αριθμός των τραγουδιών με τα οποία οι ρουγκατσάρηδες συνόδευαν το πέρασμά τους.